

بررسی ارتباط بین شدت علائم بالینی و داده های آزمایشگاهی در بیماران سیکل سل

منیژه کدخدائی البادرانی*

خلاصه

هدف: بیماری سیکل سل یک بیماری موروثی گلبول قرمز است که همراه با علائم بالینی از جمله آنمی، انسداد مویرگها، نارساتی خون به ارگانها، دردهای شدید و آسیب ارگانها می‌باشد. اساس ملکولی این بیماری جانشینی یک باز در موقعیت دوم کدون ششم زنجیر بتاگلوبین در روی بازوی کوتاه کروموزوم ۱۱ و ایجاد هموگلوبین S می‌باشد. این بیماران اگرچه یک نوع متاسیون در سطح DNA دارند ولی تظاهرات بالینی متفاوت دارند. بعضی بیماران علائم کلینیکی شدید دارند و پس از تولد شروع می‌شود، در صورتی که بعضی کمتر و بعضی بذرگ دچار علائم بالینی می‌شوند. این مطالعه بررسی ارتباط بین شدت علائم بالینی با داده‌های آزمایشگاهی در بیماران سیکل سل می‌باشد، با این امید که بتوان با داشتن یافته‌های آزمایشگاهی بیمار بتوان شدت علائم بالینی را در زندگی آتی بیمار پیش بینی نمود این امر سبب می‌شود که پزشک تشخیص صحیح از وضعیت بالینی بیمار داشته باشد و مانع از آن خواهد شد که بیمار در شرایط غیر ضروری تحت درمان مربوط به فرم شدید بیماری قرار گیرد.

روش بررسی: در این تحقیق ۷۸ بیمار مبتلا به بیماری سیکل سل شامل: ۴۸ بیمار کم خونی سیکل سل (HbSS) ۲۱ بیمار سیکل سل هموگلوبین C (HbSC) و ۹ بیمار سیکل سل بنا تالاسمی که در مدت یکسال به کلینیک هماتولوژی بیمارستان Manchester Royal Infirmary در شهر منچستر انگلستان مراجعه نمودند مورد مطالعه قرار گرفتند.

در حالیکه بیماران در وضعیت بدون علائم بالینی بودند نمونه خون بیماران برای اندیس‌های خونی توسط دستگاه NE 8000 Sysmax آزمایش شدند. نظر به اینکه مشخص شده که HPLC^۱ یک روش دقیق و سریع در جداسازی و اندازه گیری هموگلوبین‌های مختلف می‌باشد، آنالیز هموگلوبین‌ها توسط دستگاه تمام اتوماتیک HPLC از کمپانی Bio Rad مدل Variant Hemoglobin Testing System انجام شد. علائم بالینی این بیماران در مدت یکسال توسط پزشک معالج بدون اطلاع از داده‌های آزمایشگاهی مشخص گردید. بیماران از نظر شدت بروز علائم بالینی به سه گروه شدید^۲ متوسط^۳ و خفیف^۴ تقسیم شدند سپس ارتباط بین شدت علائم بالینی و داده‌های آزمایشگاهی با استفاده از روش‌های آماری مورد بررسی قرار داده شد.

یافته‌ها: multivariate analysis نشان داد که بین شدت علائم بالینی و داده‌های آزمایشگاهی به جز هموگلوبین F ارتباط مثبت وجود دارد. ارتباط مثبت $r=0.32$ $p<0.05$ بین شدت علائم بالینی و سطح هموگلوبین S در کل بیماران مشاهده گردید. ارتباط منفی، $r=-0.41$ $p<0.05$ بین شدت علائم بالینی و سطح هموگلوبین F در بیماران با فنتوپیپ SS مشاهده شد. چنین ارتباطی در بیماران با فنتوپیپ SC و سیکل بنا تالاسمی مشاهده نشد.

نتیجه گیری: از آنجائیکه سطح هموگلوبین F در تمام بیماران بالا بود، لذا بیان مطالعه حاضر نشان می‌دهد که این عامل نمی‌تواند عامل کاهش علائم بالینی باشد و به نظر می‌رسد فاكتورهای دیگری مثل ژنتیک، تغذیه و ایمنی بیمار نیز در کاهش علائم بالینی موثر باشد.

کلید واژگان: بیماری سیکل سل، شدت بیماری، اندیس‌های خونی، HPLC

*- استادیار گروه بیوشیمی دانشکده پزشکی و عضو مرکز تحقیقات تالاسمی و هموگلوبینوپاتیها دانشگاه علوم پزشکی چندی شاپور اهواز

۱ -High Performance Liquid Chromatography

۲ -Severe

۳ -Moderate

۴ -Mild

شدت علائم بالینی

مقدمه

آزمایشگاهی در بیماران سیکل سل بتوانیم شدت علائم بالینی را در زندگی آتی بیماران پیش بینی نمائیم.

روش کار

در این تحقیق بیماران مبتلا به بیماری سیکل سل که در مدت یکسال به کلینیک هماتولوژی بیمارستان Manchester Royal Infirmary واقع در شهر منچستر انگلستان مراجعه نمودند طبق جدولهای ۱ و ۲ مورد مطالعه قرار داده شدند. شدت بروز علائم بالینی در مدت یکسال بوسیله پزشک معالج بدون اطلاع از داده های آزمایشگاهی تعیین گردید. علائم بالینی مشاهده شده عبارت بودند از تعداد حملات در دنک^۱، ناراحتی های عصبی، چشمی، زخم ناحیه پا، بزرگی طحال، نارسانی کلیه، تعداد بسترهای شدن در بیمارستان و تعداد دفعات مراجعه به اوژانس. بیماران بستگی به شدت علائم بالینی به سه گروه: شدید، متوسط و خفیف تقسیم شدند. گروه شدید بیمارانی بودند که سه بار یا بیشتر سابقه بسترهای شدن به علت حملات در دنک، نکروز فمور و آسیب های ارگانی شدید مثل آسیب های چشم، طحال، نارسانی مزمن کلیه داشتند. گروه متوسط بیمارانی بودند که کمتر از سه بار بعلت موارد فوق بسترهای شده بودند. و گروه خفیف بیمارانی بودند که به علت نارسانی ارگانی سابقه بسترهای در بیمارستان نداشتند. بررسی اندیشهای خونی بیماران هنگامی انجام شد که بیماران در وضعیت بدون علائم بالینی^۲ بودند و سابقه انتقال خون از سه ماه قبل نداشتند. از بیماران ۵ میلی لیتر خون و ریدی EDTA تهیه شد. اندیس های خونی (RBC,Hb,MCV,MCH,^۳) بوسیله اتو آنالیزor TOA Sysmex NE 8000 مدل TOA Electronics^۴ انجام شد. تشخیص و اندازه گیری هموگلوبین ها (A,F,A2,F,S,C) بوسیله HPLC تمام Bio-Rad Variant Hemoglobin Testing System با استفاده از ستون Poly Cat و برنامه Beta-Short Programm^۵. علائم بالینی و یافته های آزمایشگاهی توسط برنامه آماری SPSS^۶ مورد بررسی قرار گرفت.

بیماری سیکل سل یک بیماری موروثی زنجیر بتا کلوبین است. اساس ملکولی این بیماری جانشینی یک باز در موقعیت کدون ششم در زن بتا گلوبین در بازوی کوتاه کروموزوم ۱۱ می باشد که نتیجه آن جانشینی اسید آمینه والین به جای گلوتامیک اسید (Glu->Val^۷) و تشکیل هموگلوبین S (HbS) می شود. حلالیت هموگلوبین S در حالت بدون اکسیژن کم شده، ملکولها بهم متصل شده و پلی مر هموگلوبین S به صورت فیبرهای بلند تشکیل می شود که سبب تغییر شکل اریتروسیت ها و داسی شکل شدن آنها می شود^(۸). هرچه در صد هموگلوبین S بیشتر باشد احتمال پلیریزاسیون بیشتر است. داسی شکل شدن اریتروسیت ها سبب می شود جریان در مویرگها آسیب دیده و سبب نرسیدن خون به بافتها و ایجاد دردهای شدید می شود^(۹). افراد هتروزیگوت برای هموگلوبین S^۱ بدون علائم بالینی هستند در حالیکه هموزیگوتها^۲ همراه با علائم بالینی شدید می باشند. همراه بودن موتاسیون S هموگلوبین با موتاسیون های بتا تالاسمی^۳ و هموگلوبین C^۴ نیز با ظاهرات بالینی شدید همراه است. گسترش جغرافیائی هموگلوبین S در نواحی مختلف و نزدیکی های آفریقائی متفاوت است. این موتاسیون بیشتر در نواحی آفریقائی مشاهده می شود ولی در نواحی آسیانی و خاور میانه نیز وجود^(۱۰) می گویند. محققین علل گوناگونی علائم بالینی را از جهات مختلف مورد بررسی قرار داده اند و فاکتورهای مثل سطح هموگلوبین S، مقدار هموگلوبین F و همراه بودن آلفا تالاسمی و نوع هاپلوتایپ را در بروز علائم بیماری مؤثر می دانند^(۱۱). علارغم مطالعات بسیار هنوز بیش بینی علائم بالینی امکان پذیر نیست. نظر به اینکه توانانی پیش بینی شدت علائم بالینی در بیماران سیکل سل تشخیص صحیح و درمان مناسب را بسب می شود و از صرف هزینه های اضافی جهت درمان جلوگیری خواهد کرد و همچنین مانع از آن حواهد شد که بیمار تحت درمان غیر ضروری قرار گیرد در این مطالعه برآن شدیم که علائم بالینی و یافته های آزمایشگاهی را در مورد بیماران سیکل سل تعیین نموده و ارتباط بین آنها را مورد بررسی قرار دهیم با این هدف که با استفاده از یافته های

1 -Sickle cell carrier (HbAS)

2 -Sickle cell anemia(HbSS)

3 -Sickle cell beta thalassaemia

4 Sickle cell hemoglobin C disease(HbSC)

۵ -Vaso occlusive crises

6 -Steady state

جدول ۱. تظاهرات بالینی برای ۷۸ بیمار سیکل سل (SS, SC, S beta thal) در گروهای شدید، متوسط و خفیف.

تعداد	نوتیپ	رخمناچه	طحال	تنفسی	چشم	کله	AVN	CNS	مراجعه به	بستری در	بیمارستان
بیماران SS:											
۲۰	شدید	۲	۶	۱	۲	۶	۱	۴	۲	۳-۱۰	۳-۱۰
۱۹	متوسط	۳	۱	۱	۰	۳	۱	۱	۰	۲-۶	۲-۶
۹	خفیف	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰-۳	۰-۳
بیماران SC:											
۴	شدید	۴	۴	۱	۴	۴	۱	۴	۲	۳-۱۰	۳-۱۰
۷	متوسط	۲	۲	۰	۲	۲	۰	۲	۰	۲-۴	۲-۴
۱۱	خفیف	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰-۲	۰-۲
بیماران S- βthalassaemia:											
۳	شدید	۱	۱	۱	۱	۲	۲	۱	۱	۴-۱۰	۴-۱۰
۳	متوسط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۳-۵	۳-۵
۳	خفیف	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱-۴	۱-۴
۷۸	تعداد کل	۶	۱۰	۴	۷	۱۰	۵	۵	۲	۰-۱۰	۰-۱۰

CNS: Acute cerebrovascular accident

AVN: Avascular necrosis of bone

A/E: Accident & Emergency

جدول ۲: داده های آزمایشگاهی برای ۴۸ بیمار با آنئمی سیکل سل (HbSS) در گروهای شدید، متوسط و خفیف.

تعداد بیماران	HbA2 درصد	HbF درصد	MCH (pg)	MCV (fl)	Hb	RBC *10 ⁶	سن	جنس	HbS درصد
۲۰									
F: ۹	۱۰-۲۸								
M: ۱۱									
شدید									
۸۶/۶۰	۵/۷۳	۵/۷۲	۲۹/۶۲	۲/۷۷	۸/۱۹	۸۲/۳۴	۷/۷۷		
۰/۰۸	۰/۴۴	۳/۲۴	۳/۲۳	۰/۳۲	۰/۷۶	۸/۴۳	۲/۷۶		
متوسط									
۸۵/۲۷	۵/۸۴	۳/۲۶	۲۸/۵۶	۳/۴۷	۸/۶۶	۸۱/۹	۷/۷۶		
۲/۸۴	۰/۸۱	۳/۲۹	۳/۲۲	۱/۷۶	۱/۸۴	۷/۸۹	۳/۳۳		
خفیف									
۸۴/۴	۴/۲۶	۵/۸۴	۳/۴۸	۲/۵۷	۷/۵۱	۸۴/۸۷	۲۹/۲		
۱/۹۷	۰/۷۶	۳/۴۰	۳/۳۰	۰/۴۳	۰/۹۲	۱۰/۵۳	۳/۸۵		
Mean									
SD									
F-Female	M-Male	fl-Femto liter	pg - Pictogram						

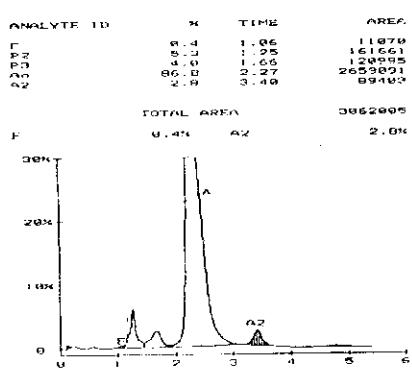
(۲۶-۲۵ درصد) است و در گروه شدید از دو گروه

دیگر کمتر است بطوریکه در گروه شدید ۷۵/۰ درصد (۱۳۴/۲۶ درصد) در گروه متوسط میانگین ۱/۳۶ درصد (۸۴/۸۸ درصد) و در گروه خفیف میانگین ۶۵/۱ درصد (۳/۱۰ درصد) مشاهده شد. از ۹ بیمار سیکل سل بتا تالاسومی سه بیمار علائم شدید، سه بیمار متوسط و سه بیمار خفیف بودند. میانگین HbF در این گروه ۷/۶۷ درصد (۱۰/۱۰ درصد) می‌باشد. جالب توجه اینکه میانگین سطح هموگلوبین F در گروه با علائم کلینیکی شدید ۱۰/۹۵ درصد (۱۴/۹۵ درصد) که بالاتر از دو

گروه دیگر بود. در گروه خفیف ۷/۶۵ درصد (۴/۱۲ درصد) و متوسط ۵ درصد (۳/۷ درصد) مشخص گردید. با استفاده از روش‌های آماری ارتباط بین شدت علائم بالینی و داده‌های آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. Multivariate analysis p<0.05 بین شدت علائم بالینی در کل بیماران با سطح هموگلوبینهای S,C و F نشان داد. ارتباط مثبت بین شدت علائم بالینی و سطح هموگلوبین S r=0.32 p<0.05، و ارتباط منفی هموگلوبین F در گروه SS مشاهده شد. این ارتباط در گروه SC و سیکل بتا تالاسومی مشاهده نگردید.

شکل ۱. کروماتوگرام جداسازی ، تشخیص و اندازه گیری هموگلوبین های یک نمونه خون طبیعی توسط HPLC مدل Bio-Rad Variant Hemoglobin Testing System با بکار بردن برنامه Beta Thal Short Program

از متون Poly Cat

نتایج

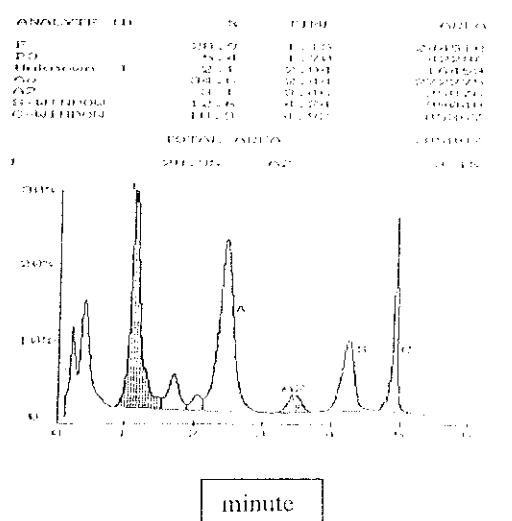
در این تحقیق پارامترهای هماتولوژی و شدت بروز علائم بالینی برای ۷۸ بیمار مبتلا به بیماری سیکل سل که به کلینیک هماتولوژی مراجعه نموده بودند مشخص گردید. کروماتوگرام جداسازی هموگلوبین‌ها در یک نمونه خون طبیعی در شکل ۱ نشان داده شده. کروماتوگرام جداسازی هموگلوبین‌های F,A2,S,C,A در شکل ۲ نشان داده شده است. بیماران شامل ۴۸ آنومی سیکل سل، ۲۱ بیمار سیکل سل هموگلوبین C و ۹ بیمار سیکل سل بتا تالاسومی و سن آنها از ۶ الی ۷۰ بوده است. همانطور که در جدول ۱ نشان داده شده ،تظاهرات بالینی در کل بیماران عبارت بود از ۶ مورد ناراحتی های عصبی ناشی از انسداد عروق^۱ ۱۰، ۱ مورد نکروز عروقی^۲، ۴ مورد ناراستانی کلیوی، ۷ مورد ناراحتی چشمی، ۱۵ مورد ناراحتی تنفسی، ۵ مورد طحال و ۶ مورد زخم . بیشترین تظاهرات بالینی در بیماران SS مشاهده گردید. از ۴۸ بیمار SS تعداد ۲۰ نفر علائم شدید ۱۹ نفر علائم متوسط و ۹ نفر علائم خفیف داشتند. آنالیز پارامترهای هماتولوژیک نشان داد که بین مرد و زن تفاوتی نیست فقط مقدار هموگلوبین F در زنها بالاتر از مردهاست. میانگین هموگلوبین F در مرد ها ۷/۸۴ درصد و در زنها ۷/۹۴ درصد . متوسط سطح هموگلوبین F در گروه خفیف ۸/۰۸ (۱۴/۳ درصد) در گروه متوسط ۵/۸ درصد (۲/۶-۹ درصد) و در گروه شدید ۷/۵ درصد (۲/۰-۸/۹ درصد) تعیین شد. بیشترین تغییرات هموگلوبین F در گروه خفیف مشاهده شد (جدول ۲). از ۲۱ بیمار SC ۳ بیمار علائم بالینی شدید ۷ بیمار علائم متوسط و ۱۱ بیمار علائم خفیف دارند. (جدول ۳). متوسط هموگلوبین F در این گروه ۱/۴۲ درصد

1 -Acute cerebrovascular accident

2 -Avascular necrosis

مجله علمی پژوهشی، دوره ۵، شماره

شکل ۲. کروماتوگرام جداسازی، تشخیص و اندازه گیری هموگلوبین های HPLC مدل Bio-Rad Variant Hemoglobin Testing System با Beta Thal Short Programm و استفاده از ستون Poly Cat

جدول ۳: داده های آزمایشگاهی برای ۲۱ بیمار ناقل هموگلوبین های HbSC (C و S) در گروهای شدید، متوسط و خفیف

HbA درصد	HbS درصد	HbC درصد	RBC *10 ⁶	Hb	MC V (fl)	MC H (Pg)	HbF درصد	تعداد بیماران	سن	جنس
۳/۸۵	۴۷/۱۰	۴۷/۴۵	۲/۹۹	۱۰/۴	۷۱	۲۵/۹۵	۰/۷۵	۳: شدید	F-۲	۲۵-۳۷
۰/۲۱	۰/۰۷	۱/۲۰	۰/۴۳	۱/۸۳	۴/۲۴	۱/۷۶	۰/۴۹	Mean	M-۲	۳۲-۴۷
۴۴/۷۴	۴۳/۹۲	۴۴/۷۴	۴/۱۲	۱۱/۲۴	۷۷/۶	۲۸/۴۸	۱/۳۶	SD		
۲/۱۶	۲/۸	۲/۱۶	۱/۱۷	۱/۸۴	۱/۰۸*	۴/۷۱	۰/۲۸	Mean	F: ۰	۱۹-۷۰
۴۵/۴۶	۴۵/۶۰	۴۵/۴۶	۴/۲۶	۱۱/۰۷	۷۱/۴۲	۲۶/۱۲	۱/۶۰	SD	M: ۲	
۱/۲۳	۰/۹۶	۱/۲۱	۰/۴۰	۰/۶۶	۴/۰۰	۱/۰۸	۱/۰۳	Mean		
								SD		

F-Female M-Male fl-Femto liter pg - Pictogram

جدول نداده های آزمایشگاهی برای ۹ بیمار S-beta thalassaemia در گروهای شدید، متوسط و خفیف.

سن	جنس	بیماران	تعداد	MCH (pg)	MCV (fL)	Hb	RBC *10 ⁶	HbS درصد	HbA2 درصد	HbF درصد
۳۰-۳۲	M:۳	شدید	۳							
Mean			۱۰/۹۵	۶۸	۱۰/۳۵	۲/۶۱	۷۳/۱	۵/۲۵	۱/۹۵	
SD			۱/۴	۲/۱	۰/۴۹	۱/۰۱	۴/۲	۱/۶۲	۱/۶۲	
F:۲	M:۳	متوسط								
۳۱-۳۷	M:۳									
Mean			۵/۰	۶۴/۰	۱۱/۴	۴/۴	۶۹/۶۵	۷/۷۵	F-Female	M-Male
SD			۲/۱۳	۱/۷۶	۰/۴۹	۰/۶۰	۴/۳۱	۱/۲۰	۱/۲۰	
F:۲	M:۳	خفیف								
۲۴-۵۰	M:۳									
Mean			۷/۶۵	۶۹/۰	۱۱/۸	۴/۷۸	۶۵	۶/۷	۷/۶۵	
SD			۴/۸۷	۲/۳۳	۰/۱۳	۰/۷	۱/۲۷	۱/۴۱	۱/۸۷	

pg - Pictogram

تولید HbF منحصر به تعداد کمی از اریتروسیت‌ها (FCell) می‌شود. (۷). علت تفاوت علائم بالینی در بیماران مختلف به طریق گوناگون توسط محققین مورد بررسی قرار گرفته و سعی شده پارامترهایی را تعیین کنند که توسط آنها بتوانند گوناگونی علائم بالینی در بیماران سیکل سل را توجیه نمایند. Houston و همکارانش در سال ۱۹۹۶ پیشنهاد کرده اند که ارتباط منفی بین شدت علائم بالینی و سطح هموسیستین و فولیک اسید وجود دارد (۹). مطالعه ژنتیک آلفا گلوبین روی پاتوفیزیولوژی بیماری سیکل سل، HbSC و سیکل سل بتاتالاسیمی مشخص کرده که همراه بودن آلفاتالاسیمی سبب کاهش علائم بیماری می‌شود. تداخل آلفا تالاسیمی با بیماری سیکل سل سبب افزایش سطح هموگلوبین و کاهش MCV. MCH و تعداد رتیکولوسیت‌ها می‌شود (۱۰ و ۱۱). در مطالعه ای که در هندوستان انجام شده، نشان داده شده که بیماری سیکل سل در هندوستان خفیفتر از آفریقا و جامائیکاست (۱۲). تحقیقات نشان داده اند که تجویز هیدروکسی بوریا سبب

بحث و نتیجه‌گیری

بیماری سیکل سل یک بیماری موروثی زنجیر بتاگلوبین می‌باشد. علاوه بر این که تمام بیماران یک نوع موتاسیون در سطح DNA دارند ولی بروز علائم بالینی در بیماران مبتلا به بیماری سیکل سل متفاوت است، در بعضی بیماران علائم بالینی شدید و مراجعة مکرر به پرشک و بیمارستان دارند و در بعضی بیماران خفیف می‌باشد. به نظر میرسد که پلیمریزاسیون داخل سلولی هموگلوبین S تعیین کننده علائم بالینی است و کاهش هموگلوبین S با انجام انتقال خون سبب کاهش علائم بالینی است. هموگلوبین F در پلیمریزاسیون شرکت ندارد و معتقد هستند که افزایش آن در سلول‌های قرمز مانع از پلیمریزاسیون می‌شود (۶). نظر به اینکه سطح هموگلوبین F در تازه متولدین بالاست نوزادان در موقع تولد بدون تظاهرات بالینی هستند و علائم بالینی تعریباً دو سال پس از تولد شروع می‌شود. پس از تولد تولید هموگلوبین F کاهش یافته و

و در نتیجه هموگلوبین F را سبب می‌شود. در بیماری سیکل سل تا کنون پنج نوع هاپلوتایپ مشخص شد.

Benin, Central African Republic CAR), Cameroon(Com)Senegal(Sen),Arab-India, (نوع

Arab-India و senegal همولا همراه با سطح بالای هموگلوبین F و علائم بالینی ملایم هستند در صورتیکه نوع Benin و CAR سطح پائین هموگلوبین F و علائم بالینی شدید دارند. هاپلوتایپ ژن بتا گلوبین و همرا بودن آلفا تالاسمی در فنوتایپ بیماری و مرگ و میر بیماران تاثیر دارد، مثلا هاپلوتایپ CAR مرگ و میر بیشتر و Senegal مرگ و میر کمتر دارد. حضور آلفا تالاسمی در بیماری سیکل سل آسیب ارگانها را کاهش می دهد(۱۹).

ارتباط بین شدت علائم بالینی در بیماران سیکل سل و هاپلوتایپ بتا گلوبین برای ۵۰ بیمار در لبنان مطالعه شده و مشاهده شده فراوانی هاپلوتایپ Benin بیشتر از سایر هاپلوتایپ هاست و نشان داده اند که سطح هموگلوبین F در کاهش شدت بیماری موثر است ولی تنها پارامتر نیست بلکه فاکتورهای دیگری نیز در شدت بیماری موثر هستند، بطوریکه در هاپلوتایپ CAR بنظر نمی‌رسد که سطح بالای هموگلوبین F در کاهش بیماری موثر باشد (۲۰).

در مطالعه ای که در جنوب شرقی ایران انجام شده نشان داده شده که بیماری سیکل سل در ایران همراه با سطح بالای هموگلوبین ۱۰ می‌باشد و تظاهرات بالینی بیماری در این بیماران خفیف است. در این تحقیق فرانوانی هاپلوتایپ Arab-India ۵۱/۱ درصد گزارش شده و نشان داده شده که فرانوانی این هاپلوتایپ بیشتر از سایر هاپلوتایپ‌ها بوده است (۲۱).

در شهر منچستر انگلستان به علت مهاجرین زیاد از کشورهای آفریقائی، شیوع بیماری سیکل سل در سیاه پرستان بالاست، به طوریکه در تحقیقات انجام شده در خانمهای حامله شیوع سیکل در سیاهان ۱۸ درصد گزارش شده است (۲۲). روش‌های معمول در آزمایشگاههای تشخیص طبی برای تشخیص هموگلوبینوپاتی ها بیشتر شامل الکتروفورز سلولز استات و کروماتوگرافی ستونی

افزایش هموگلوبین F و کاهش علائم بیماری می‌شود. از این دارو جهت درمان بیماری و کاهش علائم بالینی استفاده می‌شود(۱۳ و ۱۴). افزایش سطح HbF در کاهش شدت بیماری موثر است ولی تنها فاکتور نیست و فاکتورهای دیگری در بروز علائم بیماری موثر است(۱۵). مطالعه ای که در کشور افریقا انجام شده ارتباط بین شدت علائم بالینی و انديس‌های خونی در بچه‌ها و بالغین مورد بررسی قرار گرفته و گزارش شده که ارتباط مهمی در بچه‌ها مشخص نشده است ولی در بالغین بين شدت علائم بالینی و تعداد گلبولهای سفید ارتباط مثبت $P<0.05$ و بين علائم بالینی و سطح هموگلوبین و مقدار هموگلوبین F ارتباط منفي گزارش شده و نشان داده‌اند که مقدار هموگلوبین و سطح هموگلوبین F می‌تواند در پيشگوئي علائم باليني موثر باشد (۱۶). همچنین ارتباط بين شمارش پلاکت‌ها و لکوسیت‌ها و سطح فیرینوزن با علائم بالیني در بیماران سیکل سل بررسی شده و نشان داده شده که افزایش آنها با شدت علائم بالیني رابطه مستقیم دارد و افزایش هموگلوبین F تا ۲۰ درصد احتمال نسب بافت‌ها را کاهش می‌دهد. (۱۷)

نوافانی تشخیص بچه‌های مبتلا به بیماری سیکل سل که احتمالاً علائم بالینی شدی در طول زندگی خواهند داشت سبب می‌شود که از درمان مناسب و مراقبت ویژه برخوردار باشند. در مطالعه ای علائم بالینی و ازمایشگاهی ۳۹۲ نوزاد قبل از دو سالگی و پس از دو سال تا ده سالگی بررسی شده و مشاهده شده که با استفاده از شمارش لکوسیت‌ها و سندروم دست و پا^۱ می‌توان شدت بیماری را در زندگی آنها پيش بینی نمود (۱۸). مطالعات اخیر اساس ملکولی علائم بالینی بیماری سیکل سل را در سطح ژن بررسی می‌کنند. افزایش سطح هموگلوبین ۱۰ می‌تواند به علت حضور پائی مرفیسم در باحیه یروموتور ژن Gy باشد که تولید زنجیر گاما گلوبین

۱ - Dactylitis (Hand Foot Syndrom)

صد مشخص شد . میانگین مقدار هموگلوبین F در بیماران SS، و S بتا تالاسمی تقریباً یک اندازه و بیشتر از گروه SC بدست آمد. در گروه SS ۶/۲۱ و در گروه S ۱/۴۲ بتا تالاسمی ۶/۷ و در گروه SC ۰/۷۷ در صد بدست آمد. در بیماران SS و SC در نوع خفیف سطح بالاتری از هموگلوبین F مشاهده شده ولی در بیماران S- بتا تالاسمی سطح هموگلوبین F در گروه با علائم کلینیکی شدید multivariate analysis بالاتر از نوع خفیف بود. با انجام رابطه بین شدت علائم بالینی و داده های آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت و یک ارتباط مستقیمی بین شدت علائم بیماری و سطح هموگلوبین S با $p < 0.05$ در بیماران SS نشان داده شد و یک ارتباط منفی بین شدت علائم بالینی و سطح HbF در بیماران SS مشاهده شد ($p < 0.05$). این ارتباط در بیماران S/C و سیکل سل بتا تالاسمی مشاهده نشد. مانند مطالعه انجام شده در لبنان ، نتایج این مطالعه نیز نشان داد که سطح هموگلوبین F بیان کننده شدت بیماری نمی تواند باشد و به نظر میرسد فاکتورهای دیگری مثل ژنتیک ، تغذیه و ایمنی افراد نیز تاثیر داشته که این نیاز به مطالعه بیشتر روی بیماران و همچنین مطالعات ملکولی و ژنتیکی دارد.

میکرو می باشد. انجام این روشها از طرفی وقت گیر و پرزحمت هستند و از طرف دیگر، با این روشها اندازه گیری هموگلوبین ها به طور کاملاً دقیق امکان پذیر نمی باشد(۲۳). HPLC تکنیکی است که اخیراً در تشخیص هموگلوبینوپاتی ها معروفی شده است. با توجه به اینکه نشان داده شده که HPLC یک روش دقیق و سریع در تشخیص هموگلوبینوپاتی هاست (۲۴ و ۲۵) برآن شدید که با استفاده از این روش مقدار هموگلوبین های S,F,C,A را در بیماران سیکل سل اندازه گیری نمائیم و ارتباط آنها را با علائم کلینیکی در بیماران مورد بررسی قرار دهیم. ارتباط بین شدت علائم بالینی و داده های آزمایشگاهی در مورد ۷۸ بیمار سیکل سل مورد مطالعه قرار گرفت با این هدف که پارامتر هایی یافت شود که با استفاده از آنها بتوان شدت بیماری را در بیماران سیکل سل پیش بینی نمود. بیماران مورد مطالعه شامل ۴۸ نشان دهنده شدت علائم بالینی و ۲۱ بیمار SC سن بیماران بین ۶ تا ۳۹ سال و تظاهرات بالینی مشاهده شده در بیماران عبارت بود از acute cerebrovascular accident , avascular necrosis و متاراستنی های تنفسی، بزرگی طحال، نارسانی کلیوی و زخم ناحیه پا می باشد. میانگین مقدار هموگلوبین در کل بیماران SS، کمتر از دو گروه S بتا تالاسمی و SC بدست آمد. میانگین هموگلوبین در گروه SS ۸/۲۵ و در گروه SC ۱۱/۰۴ و در گروه S بتا تالاسمی ۱۱/۲ گرم در

منابع

- 1-Konoty A. Clinical manifestations of sickle cell disease including : the sickle cell crises. Arch Intern Med 1974;133: 611-19.
- 2-Eaton WA, Hofrichter J. Hemoglobin S gelation and sickle cell disease. Blood 1987 ; 70 (5): 1245-66.
- 3- Noguchi T, Schechter AN. The intracellular polymerization of sickle cell haemoglobin and its relevance to sickle cell disease. Blood 1981; 58(6): 1057-68.
- 4-Mukherjee MB, Sure RR, Ghosh K, Colah RB, Mohanty D. Clinical diversity of sickle cell disease in Western India-Influence of genetic factors. Acta Haematol 2000;103 (2):122-3.
- 5-Padmos MA, Roberts GT, Sackey k, Kulozik A, Bail S, et al . Two different forms of homozygous sickle cell disease occur in Saudi Arabia. Br J Haematol 1991; 79(1) 93-8.

- 6-Falusi AG, Olatunji PO. Effect of alpha thalassaemia and hemoglobin F (HbF) level on the clinical severity of sickle cell anaemia. Eur J Haemato 1994 ; 52(1) : 13-5.
- 7-Micheline MR,Constance TN, et al. Variation in fetal hemoglobin parameters and predicted hemoglobin S polymerization in sickle cell children in the first two years of life: Parisian prospective study on sickle cell disease . Blood 1994; 84(9):3182-8.
- 8-Waters HM, Howarth JE, Kadkhodaei -Elyaderani M, et al . An evaluation of the Bio-Rad variant Hemoglobin Testing System for the detection of hemoglobinopathies. Clin and Lab Med 1997;20:31-40.
- 9-Houston P, Rana S, Sekhsaria S, Perlin.E, Castro O. Homocysteine in sickle cell anaemia: Relationship to stroke and severity of disease. Blood 1996; 88(10):217b.
- 10-Ballas SK. Effect of alpha-globin genotype on the pathophysiology of sickle cell disease. Pediatr Pathol Mol Med 2001; 20(2): 107-21.
- 11-Ataulfo Gonzalez F,Blazques C , Ropero P, et al . Association of hemoglobinopathy and alpha thalassemia. Study of 45 patients. Med Clin (Barc)2005; 21:124(19)726-9.
- 12-Mohanty D, Mukherjee MB. Sickle cell disease in india. Curr Opin Hematol 2002; 9(2), 117-22.
- 13- Van Beers EJ, Peters M, Biemond Bt. Pathophysiology and treatment of sickle cell disease. Ned Tijdschr Geneeskdr 2005 21:149(21) 1144-9.
- 14-Steinberg MH, Barton F, Castro O et al. Effect of hydroxyurea on mortality and morbidity in adult sickle cell anemia: risks and benefits up to a years of treatment. JAMA 2003; 289: 1645-51.
- 15-El Hami M A,The relationship of the genetic heterogeneity of sickle cell gene to clinical manifestations. J Tropical Pediatrics 1993; 39:7 23-9.
- 16-Olatunji PO, Davies SC. The predictive value of white cell count in assessing clinical severity of sickle cell anaemia in Afrocarribeans patients. Afr J Med Sci 2000; 29(1): 27-30.
- 17- Dom Beincke A, Frietsch T. Sickle cell disease pathophysiology, clinical and diagnostic implications. Clin Lab Med 2002;40(1): 1075-84.
- 18-Miller ST, Sleeper LA, Pegelow CH, Enos L, et al .Prediction of adverse outcomes in children with sickle cell disease . New Engl J Med 2000 ; 342: 83-9.
- 19- Powers DR, Meiselman HJ, Fisher TC, Hiti A, Johnson C. Beta-S gene cluster haplotypes modulate hematologic and hemorheologic expression in sickle cell anemia. Use in predicting clinical severity.Am J Pediatr Hematol Oncol 1994; 16(1): 55-61.
- 20-Inati A, Taher A, Bou Alawiw, et al . Beta-globin gene cluster haplotypes and HbF levels are not the only modulators of sickle cell disease in Lebanon. Eur J Haematol 2003 ; 70(2) : 79-83.
- 21-Rahimi Z, Karimi M, Haghshenas M, Merat A, Beta- globin gene cluster haplotypes in sickle cell patients from south West Iran. Am J Hematol 2003;74(3): 156- 60.
- 22- Kadkhodaei -Elyaderani M, Cimkotai KI, Hyde K, Waters HM , Howorth J, Goldstone S, Richards JT. Haemoglobinopathies in antenatal population of Central Manchester. Clin Lab Haem 1998. 20: 207-211
- 23-Bertram H, Lubin H, Witkowske, K Klemak. Laboratory diagnosis of Hemoglobinopathies. Clin Biochem 1991; 24: 363-74.
- 24-Waters HM, Howarth JE, Kadkhodaei -Elyaderani M, et al . Bio-Rad Variant Beta Thalassaemia Short Program. Medical Device Agency Report 1996: (MDA) 96(28).
- 25-Wild BJ, Stephens AD. The Use of automated HPLC to detect and quantitate haemoglobins. Clinical and Laboratory Haematology. 1997;19:171-6.